

Erfaringen viser, at det kvindelige Opsyn ved Anstalterne opslides lige saa hurtigt som Sygeplejerskerne og meget hurtigere end de mandlige Funktionærer.

Nu kan det altid være et Spørgsmaal, naar man giver en Pensionslov vedrørende særlige Forhold, et Skridt, som netop begrundes ved de særlige Forhold, om det Skridt er tilstrækkeligt, om man er standset netop paa det Sted, hvor man burde standse, eller ikke. Jeg har ved Lovforslagets Forelæggelse ment, at det var rigtigt at standse ved det kvindelige Opsyn ved Sindsygeanstalterne, men i Udvalget er der fremkommet Krav om, at man ikke skulde blive derved, men at den samme Regel skulde gælde det kvindelige Opsyn ved Strafanstalterne. Jeg maa erkende, at ogsaa det kvindelige Opsyn ved Strafanstalterne har et særligt Krav paa at komme i Betragtning, fordi Kvinder i disse Stillinger lide langt mere end Mænd og slides langt hurtigere op end de. Noget kan det vel ligge i, at det kvindelige Opsyn ofte har med meget vanskelige Kvinder at gøre, og naar Kvinder ere vanskelige — de allerfleste ere det jo ikke —, kunne de vistnok maale sig med 10—20 vanskelige Mænd. Erfaringen viser i alt Fald, at det er en Stilling, som slider meget stærkere paa Kvinder end paa Mænd, og derfor tror jeg, at der kan anføres overordentlig meget for at tage det kvindelige Opsyn ved Strafanstalterne med.

Jeg skulde i og for sig ikke have noget imod, at man gik videre og tog det mandlige Opsyn med, idet jeg indrømmer, at det er en meget anstrengende Virksomhed, der er betroet til dette Opsyn. Men naar jeg ikke kan slutte mig til Forslaget derom, er det, fordi jeg frygter for Konsekvenserne deraf. Jeg frygter for, at denne Pensionslov da vil komme til at adskille sig saa stærkt fra adskillige andre Pensionslove, at der vil blive et Misforhold til Stede.

Som Følge af disse Betragtninger kan jeg ikke tiltræde Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1, hvorimod jeg kan tiltræde Mindretallets eller subsidiært Flertallets Forslag under Nr. 2 og ikke kan tiltræde Ændringsforslaget af Flertallet under Nr. 3. Det er et Ændringsforslag, som gaar et stærkt Skridt tilbage fra Lovforslaget derved, at det udskyder det kvindelige Opsynspersonale ved Sindsygeanstalterne fra at faa de 10 første Aar medregnede ved deres Pensionsberegning. Det mener jeg, som sagt, at der paa ingen Maade er Grund til under Hensyn til den

særlig for Kvinder opslidende Virksomhed, som dette Personale udfører. Jeg har under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som derfor ikke giver mig Anledning til nogen Bemærkning. Forslaget under Nr. 5 om, at Ordet „ægtefødt“ udgaar, kan jeg tiltræde; ligeledes Forslaget af et Flertal under Nr. 6 om, at 1,200 ombyttes med 1,500.

Fraenkel: Jeg ønsker at støtte det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 1, ikke alene af de Grunde, som den ærede Forslagsstiller og det ærede Medlem for Slagelse (Lange) have fremført, men særlig fordi disse Betjente ere stillede under daarlige Lønningsforhold. Grænsen for deres Ønsker gaar til en Slutningsløn af 1,500 Kr., hvilket man virkelig ikke kan sige er et ubeskeden Forlangende, men denne Grænse er jo langt fra naaet. Kunde man tage noget Hensyn dertil paa denne Pensionslov, synes jeg, man burde gøre det. Endelig vil jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, fordi Staten ikke er tjent med, at Folk i denne Bestilling saa lidt som i andre slides op til den sidste Trævl. Det er langt bedre for Arbejdets Udførelse, at en saadan Mand, som maaske ikke længere gør hel Fyldest, eller som maaske føler, at han ikke længere gør Fyldest, ikke er henvist til det offentliges Forsorg, men kan faa Pension. Er den end ringe, er den dog en væsentlig Støtte for ham. I Henhold dertil tillader jeg mig varmt at anbefale Indholdet af det foreslaede til nærmere Overvejelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil overfor det ærede Medlem, der nu satte sig, udtale, at der inden føje Tid, forhaabentlig i næste Rigsdagssamling, vil fremkomme Forslag om Lønningsforbedringer for de omtalte Funktionærer.

Fraenkel: Jeg takker den højtærede Minister paa disse Funktionærers Vegne.

Ordføreren (Guldbrandsen): Det har forundret mig ikke saa lidt, at Socialdemokraterne i Lønningsudvalget ved denne Lejlighed ere komne i Flertal ved at slutte sig til en Del af Reformpartiets Medlemmer i Udvalget. Hvad der her er Tale om, er jo i Virkeligheden det, at give kvindelige Funktionærer ved Sindsygeanstalter og ved Strafanstalter en Begunstigelse under Hensyn til det enerverende og opslidende Arbejde, de efter